

Bhaktijóga

Princip bhakti — oddané lásky k Bohu — byl poprvé vyhlášen Krišnou prostřednictvím Bhagavadgíty.

Krišna konkrétně říkal:

11:54. ... Jen lásce je dáno nazírat Mně v Mojí skryté Podstatě a splynout se Mnou!

13:10-11. ... Neochvějná a čistá láska ke Mně... — ta je uznána jako pravá!

9:27. Cokoliv děláš, cokoliv jíš, cokoliv přinášíš jako oběť nebo dar, jakýkoliv čin vykonáváš... dělej to všechno kvůli Mně!

12:14. ... Usilující o Sjednocení se Mnou, postihující s rozhodností Átman, zasvětivší Mně rozum i vědomí — takový Mě milující učedník je Mně drahý!

12:20. ... Všichni..., pro které jsem Já Nejvyšším Cílem, — ... jsou Mně drazí nade všechno!

Každému z těch, kdo už postoupili na Cestě duchovního zdokonalování, je jasné, že bez lásky, bez zamilovanosti do Stvořitele není možné dosažení Nejvyššího Cíle lidského života: přímého poznání Boha v aspektu Stvořitele a Splynutí s Ním.

Vždyť právě emoce lásky sblížují a sjednocují vědomí — jak «obyčejných» lidí mezi sebou, tak i Dokonalých, přebývajících teď už navěky v Příbytku Stvořitele.

Podobně tomu, jeden z úkolů každého duchovního hledače spočívá v tom, aby v sobě rozvinul tu toužící lásku k Tvůrci, která ho nebo ji přitáhne do Objektů Hlavního Milovaného, donutí ho, aby opustil všechno ostatní, včetně všech svých «pozemských» připoutaností, všech svých neřestí, — aby zbyl pouze On a oddané sloužení Jemu.

Právě tak se dosahuje zmizení sama sebe — v Něm. A potom takový Dokonalý už působí z Něho, a pomáhá na této Cestě druhým vtěleným.

Všichni Dosáhnuvší úplné Dokonalosti byli bhakty Stvořitele! Jiná možnost Jeho poznání a Splynutí s Ním — neexistuje!

Ale jak se takové lásce naučit?

... Abychom mohli na tuto otázku odpovědět, musíme si vyjasnit to, jak vůbec se v nás vytvářejí emoce lásky?

Pokud by si teď někdo usmyslel tvrdit, že jsou ty emoce vytvářeny mozkiem, — znamenalo by to, že on nebo ona zatím ještě v lásce vůbec nic nechápe!

Jde o to, že naše emoce nejsou produkty mozku, ale specializovaných bioenergetických orgánů emočně-volní sféry: především: čakr.

Tak emoce nadšení krásou a harmormonií těch či oněch situací (například: splnil se mi sen!) vznikají v krční čakře višudze.

Odpudivé emoce úzkosti, rozčílení, zloby, očekávání něčeho nepříjemného (například u studentů před každou zkouškou) — to je produkce neseřízené čakry manipúry, umístěné v oblasti «sluneční pleteně».

Sexuální emoce vznikají v čakře svádhistháně — ve spodní polovině břicha.

Emoce sebejistoty je výsledkem toho, že je naplněná energií nejspodnější čakra — múladhára.

A orgánem, který produkuje emoce lásky, je právě duchovní srdce, které svůj růst začíná v hrudní čakře anáhatě.

Bůh — v aspektech Stvořitele (Prvotního Vědomí), Svatého Ducha (Bráhmana) a Mesiáše (Avatára) je NEJJEMNĚJŠÍ Součástí Absolutna. A kvůli tomu, abychom se mohli zdokonalovat, přibližovat se k Němu stavem duše, a také, abychom Ho mohli poznat přímo, právě tak zřetelně, jako vnímáme druhého vtěleného člověka — a to je zcela reálné! — se musíme zjemňovat (jako duše, vědomí).

Proto nám Bůh ukládá, abychom odložili dokonce i schopnost vcházet do hrubých emočních stavů, a naopak nám doporučuje, abychom v sobě všemožně kultivovali emoce jemné a stále jemnější!

Vždyť emoce jsou konkrétní stavy vědomí, duše. A abychom se svým stavem přiblížili k Božským stavům, — musíme si na ně přivykat.

Zejména musíme pamatovat na to, že až se na konci vtělení odloučíme od svého materiálního těla, budeme dál žít právě v tom stavu vědomí, které se stalo pro každého z nás obvyklým.

Takže lidé, kteří si navykli na emocionální hrubost, — pokračují i dále v žití v těchto pekelných stavech mezi sobě podobnými.

Lidé, zvyklí žít na Zemi v jemných, něžných, harmonických stavech — se stávají obyvateli ráje.

A ti, kdo si přivykli na Božskou zjemnělost a naučili se splývat s Bohem v aspektech Svatého Ducha nebo Stvořitele — zůstanou ve Splnutí s Nimi.

Zjemňování vědomí se můžeme učit několika způsoby.

Mezi nimi je takový zcela exoterický — to znamená obvyklý, přirozený — jako sexuální láska, (ale ne «s tím, kdo je po ruce», ale s představitelem odpovídající guny, to znamená, odpovídající úrovně duchovního vzestupu; «směšování gun» Bůh odsuzuje).

A také — rozvíjení v sobě něžné starostlivé lásky ve vztahu k dětem.

Povšimněme si, jak velkou pozornost tomu věnoval Ježíš Kristus. Podívejme se třeba na tato přikázání Nového Zákona:

«Dávám vám nové přikázání, abyste se navzájem milovali!» (J 13:34)

«Především však mějte jedni k druhým horlivou lásku...» (1 Pt 4:8)

«Milujme jedni druhé; neboť láska je z Boha... Kdo nemiluje, nepoznal Boha, neboť Bůh je Láska» (1 J 4:7-8)

«Musíme milovat jedni druhé!... Jestliže milujeme jedni druhé, Bůh v nás přebývá a Jeho Láska dokonalá je v nás» (1 J 4:11-12)

«Bůh je Láska, a kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm» (1 J 4:16)

«Nikomu nedlužte nic, než abyste se navzájem milovali!» (Ř 13:8)

«Milujte své nepřátele! Žehnejte těm, kdo vás proklínají, konejte dobro těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kdo vás pomlouvají a pronásledují!...» (Mt 5:44)

«...Když totiž milujete jen ty, kdo milují vás, jakou máte odplatu?» (Mt 5:46)

«Kdo říká, že je ve světle, a nenávidí svého bratra, je až dosud v temnotě» (1 J 2:9)

«Láska ať je bez pokrytectví! Ošklivte si zlé, Iněte k dobrému!

Bratrskou láskou srdečně milujte jedni druhé s něžností!...» (Ř 12:9-10)

Ježíš také před učedníky demonstroval Svoji něžnost ve vztahu k Marii Magdaléně, ukazoval tím, že takové emoce a vztahy Bůh podporuje.

Zdůrazňuji, že v sexuálním aspektu vzájemných vztahů není z duchovního hlediska hodnotný sex sám o sobě, ale jmenovitě emoce něžnosti, laskavosti, starostlivosti o milovanou nebo milovaného.

Velice mnoho nám v tomto směru také může přinést kontakt s krásou živé přírody, zvláště časně zrána a večer, při západu slunce.

Měli bychom se naučit skutečně upřímně milovat zpočátku všechno nejlepší ve Stvoření — a potom celé Stvoření vcelku! Jenom tehdy získáme možnost zamilovat si i Stvořitele!

A teď už musí být všem jasné, že není možné mluvit o rozvinuté lásce u toho člověka, který si dovoluje uspokojovat svoje obžerství jídly, připravenými z těl zabitých zvířat!

Ohromný užitek mohou přinést i umělecká díla — taková, jako tomu odpovídající filmy, fotografie, obrazy, hudba, tanec.

Existují také techniky, vypracované v náboženských sdruženích, na rozvíjení emocí lásky, zaměřené bezprostředně k Bohu.

Jsou to například v katolicismu vypracovaná schémata děkování Ježíši za hrdinský čin Jeho pozemského života, soucítění s Ním v souvislosti s Jeho mučednickou smrtí ukřižováním.

Nebo — některé pravoslavné písně.

Nebo — meditace, zaměřené na rozvinutí exaltované lásky k Bohu, praktikované v některých protestantských církvích.

Nebo — bhadžany: krátké a v písních mnohokrát opakované meditační formule, jejichž cílem je vtisknout do vědomí účastníků stavy úcty, vděčnosti k Bohu, a také — snažení se zbavit neřestí, rozvinout v sobě pozitivní vlastnosti.

Mezi bhadžany můžeme vyznačit *mahámantru*, doporučovanou Božským Čaitanjou, která oslavuje Tvůrce Učení bhaktijógy — Krišnu. Je taková:

Haré Krišna, haré Krišna,
Krišna, Krišna — haré, haré!
Haré Ráma, haré Ráma,
Ráma, Ráma — haré, haré!

Její smysl je takový: Sláva Krišnovi Všudypřítomnému! (Ráma — znamená Všudypřítomný).

Čaitanja nám vyprávěl, že On osobně se snaží prokazovat duchovní pomoc těm, kdo praktikují *mahámantru*.

Při vlastním zpěvu *mahámantry* nebo při poslechu její nahrávky — můžeme tancovat. Čaitanja Sám vždy plavně a něžně tancuje při jejím znění, když přichází ke vtěleným bhaktům.

Překrásné bhadžany také osobně zpívá Avatár našich dnů Satja Sái. Satja Sái nám osobně požehnal, abychom je zařadili do našeho filmu *Sattva*; můžete si je v něm poslechnout.

... Ale je velmi důležité, že existuje možnost radikálně urychlit získání posuzovaných vlastností prostřednictvím přímé stimulace rozvíjení v sobě orgánu lásky — duchovního srdce — speciálními ezoterickými technikami.

Jednou z nich je «Ježíšova modlitba» — pokus přivolat Ježíše do svojí čakry anáhaty častým opakováním prosby k Němu: «Ježíši! Ježíši! Ježíši!...» (nebo jinými, méně efektivními formulacemi Jeho vyzývání). Tato technika se stala základní metodou duchovní práce v ezoterickém hnutí, zformovaném ve východním pravoslaví, které dostalo název *hésychnismus*.

Samotné slovo *hésychnismus* pochází z řeckého *hésychie* — *vnitřní ticho*. Rozumí se tím získání stabilního klidu mysli, což je nezbytný základ pro další meditační práci.

Metodologické výsledky práce naší Školy nám umožnily vytvořit úplné pochopení mechanismů jak «otevření» duchovního srdce, tak i získání *hésychie*. A to umožňuje důstojným hledačům osvojit si uvedené etapy zdokonalování rychle a s jistotou — aby potom mohli postupovat dále.

A co dále?

Dále je třeba pěstovat sami sebe jako duchovní srdce — stále více a více zjemňovaného — abychom se stali schopnými přímo vnímat Boha v aspektu Svatého Ducha.

A až dosáhneme dostatečných rozměrů, neporovnatelně převyšujících rozměry fyzického těla, pak takové vědomí získává schopnost aktivního přemísťování v prostoru s pomocí svých nemateriálních *rukou*, které se také skládají z energie duchovního srdce. Těmato *rukama* se teď můžeme objímat s našimi Božskými Učiteli — právě tak, jako se dokážeme objímat se vtělenými lidmi, které nejvíce milujeme.

Božští Učitelé se pak postupně stávají právě tak snadno vnímatelnými, jako vtělení lidé...

A pak Oni povedou svoje milované učedníky — do Svého Příbytku, do Příbytku Stvořitele. Jak se to děje — o tom jsme už mluvili v jiných našich besedách.

(Na demonstraci meditací se podívejte ve filmu).